

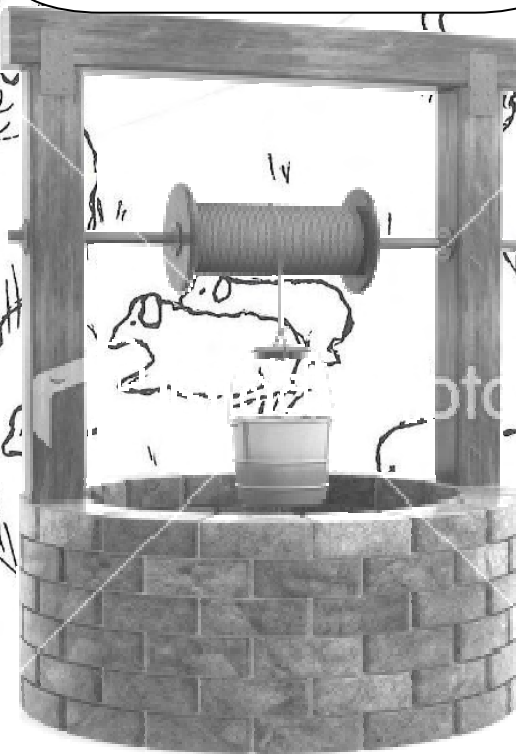
תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקודש זיעזעבי"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

ההוא יטב לב

פרשת במדבר

כיתה ז'

הר"ר יוסף מאיר שווארץ הי"ו

חידו"ת לפרשת במדבר

במדרש ילקוט בפרשת איתא בשעה שקיבלו בני ישראל את התורה נתקנאו בהן אומה"ע אמרו מה ראו להתקרב יותר מכל האומות, מיד סתם הקב"ה פיהן ואמר להם הביאו לי ספר יחסיכם כשם שבני מביאין שנאמר ויתילדו למשפחותם לבית אבותם.

והקושיא ידועה דהא גם לאוה"ע רצה הקב"ה ליתן התורה ולא רצו לקבלה א"כ מה טענות היה להם, וגם איך שייד קבלת התורה ליחוס הלא ידוע דהתוה"ק הפקר לכל. ואפ"ל דבספה"ק קדושת לוי כתב לפרש מאמר ההגדה אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו, ולכאור' מאי מעליותא יש בזה אם קרבנו לפני הר סיני אם לא היה נותן את התורה, ופי' דכשבאו להר סיני נפסקה זוהמתן והיו משיגים את התורה הקדושה גם מעצמם כמו אאע"ה שקיים כל התורה כולה עד שלא ניתנה ע"י שהשיג אותה מעצמו בהזדככות כל אבריו ולכן גם אם לא היה נותן את התורה היו יכולים לקיימה אלא דמעלה יתירה יש בזה שנעשינו מצווים ועושים עכדה"ק, וכ"כ באלשיך הק'

דכשאר הגיעו בניי למדבר סיני בר"ח סיון התחיל מעט מעט לפסוק מהם הזוהמא שהוטל באדה"ר ע"י החטא עד שבשישי בסיון פסק מהם לגמרי ואז היו ראויין לקבלת התורה. ובזה יבואר דאעפ"י שרצה הקב"ה ליתן את התורה לאוה"ע אבל רק בלי שיופסק מהם הזוהמא משא"כ בבניי פסקה זוהמתן לגמרי, וזה ששאלו מה ראו להתקרב יותר מכל האומות שאצל בניי פסק הזוהמא במעמד הנבחר, מיד סתם הקב"ה פיהן ואמר הביאו ספרי יחוסין שלכם, דהרי בניי הם בני אברהם יצחק ויעקב וכבר אצלם התחילה מדה זו שתפסוק הזוהמא כמו אאע"ה שלא היה זוהמא כלל ועי"ז השיג את התוה"ק נמצא שאצל בניי הוא כמו ירושה משא"כ אתם שאין לכם יחוס עד אאע"ה א"א שתזכו מצד עצמיכם למדה זו שיופסק אצליכם הזוהמא.

(דברי יואל)

במדרש ילקוט, בשעה שקבלו ישראל את התורה נתקנאו בהם אומות העולם אמרו מה ראו אלו להתקרב

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות ב"ק מרן רבינו הקדוש זיעתני"א - בנשואות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

יותר מאלו אמר הקב"ה הביאו לי ספרי יחוסים כדרך שבני מביאים וגו', ויתבאר לדעתי עפ"י הנודע כי להגיע לידי מדת ענוה טוב זכות אבות שאם יש לו זכות אבות בנקל לו לבוא למדת ענוה וכמו ששמעתי מפ"ק אדמו"ר משינאווא זי"ע סיפר בשם הה"ק מראפשיץ זי"ע שהי' לו חבר א' בילדותו אשר למדו ביחד ואח"ז כשכבר הי' הרה"ק מראפשיץ מפורסם גדול נזדמן פ"א עם חבירו והוא שאל לו יאמר לי חברי הלא אנו למדנו ביחד במדריגה אחת ומדוע זה הי' שאתה נעשית בעל מופת ופועל ישועות בתפלתך ואני לא הגעתי למדריגה זו הראה לו הרה"ק כוס קטן של יי"ש וא"ל זהו החילוק ביני ובינך וביאר לו כוונתו כי אתה עומד בבוקר השכם ללמוד בהתמדה ואתה לומד עד אור היום ואח"כ אתה הולך להתפלל ומתפלל בכוונה ואח"כ כשבאת לשתות כוס של יי"ש הנך חושב כי באמת ובצדק מגיע לך כוס זה לשתות בעד עבודתך התמימה והישרה ואני אעפ"י שאני ג"כ עומד בבוקר השכם ולומד בהתמדה ומתפלל בכוונה וכשמגיע לשתות הכוס הנני חושב כי איננו ראוי עדיין לשתות כוס קטן זה כי אני נזכר במעשי אבותי ורוב קדושתם וצדקתם אשר כמה אני נופל מהם במדריגה וכאין נחשבה

עבודתי נגד עבודתם הישרה והתמימה וע"כ יש לי שפלות ושפלות טוב לקבלת התפלה ע"כ תפלתי מתקבלת נמצא לפי"ז כי למדת עניויות טוב ומועיל זכות אבות וכה"ג מצינו לחז"ל אמרו כי אנא כחלא בר חמרא לגבי אבא שזכות ומעלת אבותיהם הביאם למדריגת ענוה ושפלות. והנה אחת ממדות שהתורה נקנית בהם היא הענוה וכמו שחשבוהו חז"ל באבות והוא באמת יסוד ועיקר הכל כי תועבת ה' כל גבה לב אפילו חצי שיעור והנה לאו"ה יש להם ג"כ זכות אבות של אברהם ויצחק אמנם החילוק הוא דלהם היחוס הוא לגיאות ולהתפארות ואנחנו ע"י היחוס וזכות אבות אנו מגיעים לשפלות כשאנו נזכרים במעשי אבותינו וכמה אנו נופלים מהם במדרגיתנו וז"ש נתקנאו בהם או"ה אמרו מה ראו אלו להתקרב יותר מאלו הלא גם לנו יש זכות אבות כמוהם ומדוע נגרע מהם וע"ז השיב הקב"ה הביאו לי ספרי יחוסים כדרך שבני מביאים ר"ל באותו האופן שהם משתמשים עצמם בהיחוס אבות דהיינו להגיע ע"י למדת ענוה משא"כ אתם שאתם מתגאים ומתפארים ביחוסים והתוה"ק נקנית במדת ענוה ע"כ א"א שתנתן התוה"ק לכם.

(כנסת יחזקאל)